

oda kongreleri yaklaşırken

Yaklaşan oda kongreleri bu yıl ayrıcalıklı bir önem taşıyor. Önemin ayrıcalıklılığı, gün geçtikçe yoğunlaşan ve daha da yoğunlaşacak olan faşizan baskılardan kaynaklanıyor. Sermayenin MC Hükümeti getirmeğe çalıştığı çeşitli baskı kanunlarıyla; Türkiye'nin yapısal dengesini, sermaye sınıflarının çıkarları doğrultusunda değiştirmek istemektedir. Dernekler yasasının değiştirilmek istenmesi ve gündemdeki huzur (!) yasaları somut birer örnek. Sermaye sınıfları istedikleri değişiklikleri gerçekleştirmek isterken, tüm ilerici ve yurtseverler üzerindeki antidemokratik baskıları yoğunlaştırmaktadır. Amaç yurtseverleri yıldırarak işini kolaylaştırmaktır. Toplumun baskı ve kıyımlardan etkilenen bir kesimi de yurtsever teknik elemanlar.

Bu açıdan, Demokratik bir baskı unsuru olarak işlev yapan meslek odalarının ilerici yönetimlere sahip olması;

emekçi halkımızın yanında ve teknelci sermayenin anti-demokratik girişimlerinin karşısında, sınıfsal dengelyi etkileyecektir. Sınıfsal dengenin emekçi sınıf ve tabakaların lehine etkilenmesi, demokrasi mücadelesi içinde olumlu bir gelişim olacaktır.

Diğer yandan, tüm teknik elemanların, demokratik bir kitle örgütü olan TÜTED önderliğinde sürdürdükleri sendikalaşma mücadelesi gün geçtikçe yeni boyutlar kazanıyor ve gelişiyor. Mücadelenin gelişmesinde meslek odalarının katkısı oldukça büyük. Meslek odalarına ilerici yönetimlerin hakim olması, sendikalaşma mücadelesinin başarıya ulaşması için kaçınılmazdır.

Sorunun bir diğer boyutu ise; odaların ülke sorunları ile ilgilenmesi ve emperyalist-kapitalist düzenin bozukluklarının sergilenerek kamuoyu oluşmasına da etkin olmasıdır. Meslek odaları ayrıca üyelerinin

çeşitli mesleki sorunlarıyla ilgilenmekte ve teknik eleman kitlesinin bilinçlenmesinde olumlu bir rol oynamaktadır. Kitlenin bilinçlenmesi ise bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin teminatı. Bütün bu nedenlerden dolayı; tüm ilerici ve demokrasisiden yana güçlerin demokratik birlikteliğin şuuru içinde, odalar içindeki sermayenin ve faşizmin uzantılarına karşı sürdürdükleri mücadele demokrasi cephesine yeni kaleler kazandıracak ve faşizmi geriletecektir. Politik görüşleri ne olursa olsun tüm yurtsever teknik elemanların önündeki acil görev budur.

MC'NİN BASKI UYGULAMALARINA SON!

Aralarında TÜTED'in de bulunduğu 9 Kuruluşun 28.12.1975'te yaptıkları basın toplantısı özetidir :

Bugün ülkemizde işçi, memur, öğretmen, öğretim üyesi, teknik elemanlar ve öğrenciler üzerinde açıkça faşist baskı ve oyunlar tertiplenmektedir. Giderek bu antidemokratik girişimler tüm halkımızı kapsamaktadır.

Sürüp gitmekte olan ekonomik bunalıma çözüm getirme olanaklarından yoksun bulunan

dışa bağımlı MC iktidarı, halkımızın gün geçtikçe gelişen demokrasi bilinci ve uyanışı karşısında, çareyi halka karşı baskı, terör, sürgün yöntemlerinde aramaktadır.

Memur ve teknik elemanların örgütlenme çabalarından huzursuz olan MC'nin, bu kesimin zaten kısıtlı olan örgütlenme olanaklarını tümenden yoketmek için dernekler yasasını iyiden kuşa çevirmek amacıyla kanun tasarıları hazırladığı haberleri çıkmaktadır.

Bütün bu baskı ve terör ile demokrasi mücadelesini yok edebileceğini sanan iktidar yanılmaktadır. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın bilinçli ve örgütlü mücadelesi bu oyunları boşa çıkartacaktır.

KATSAYI NEDEN 17 OLMALI

27.12.1975 günü düzenlenen Basın Toplantısı özetidir :

Memurları yalnızca 1970 yılındaki ekonomik düzeylerine ulaştırabilmek için katsayı, önümüzdeki mali yılda 17 olmalıdır.

Ülkenin her yıl artan milli gelirden tüm ücretlilerle birlikte memurlara da azalan oranlarda pay ayrılmaktadır. Paylarını artıranlar ise bir avuç "mutlu azınlık"tır.

Bunlar, katsayı hesaplarında "ülkenin ekonomik gelişmesi"nin asla gözönüne alınmadığının açık bir kanıtıdır. Genel geçim koşulları ile birlikte ekonomik gelişme de dikkate alınarak memurların 1970 yılındaki satınalma güçlerine ve milli gelirlerden aldıkları paylara yeniden kavuşturulması amaçlansa, katsayının önümüzdeki yıl için 22 olması gerekirdi.

GERÇEK ÇÖZÜM

Ancak, unutulmaması gereken gerçek tüm bunların da memur sorunları açısından en radikal çözüm olmadığıdır. MEMURLARIN SORUNLARI YALNIZCA GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIN KAZANILMASI İLE ÇÖZÜMLENECEKTİR.

İşçi-memur ayırımı üzerine

Kol ve kafa emekçilerini ayrı yasal düzenlemelerin kapsamına almak egemen güçlerin çarpıcı taktiklerinden biridir. Geneldeki çıkarları birbiriyle çatışmayan kol ve kafa emekçilerinin ekonomik, demokratik haklar mücadelesinde tek bir saf tutmalarını önleyerek birlikteliklerinden doğacak gücü kırmak bu taktiğin ereğidir.

Egemen güçler her ne koşul altında olursa olsun, çalışanlara bir pay vermek durumundadırlar. Onlar için sorun güçleri yettiğince bu payı küçük, ellerinde kalanı büyük tutmaktır. Payı büyütmemenin yolu ise, yalnızca insanca yaşayabilmek için daha fazla pay isteyen çalışanların ortak gücünü kırmaktan geçer. İşte bunun için çalışanları yasalarla kafa emekçisidir, kol emekçisidir; işçidir, memurdur diye bölerler. Bir kez böldükten sonra da örgütlenme düzeyi daha düşük olan kanadı sosyal, ekonomik haklar yönünden diğerine göre daha bir kolay geriletirler, ezerler.

Kamu kesiminde "İşçi Statüsü" kapsamının daraltılmasını ve bu statüde çalışanların örgütlenme düzeyi daha yüksek ve dolayısıyla daha güçlü kanattan diğerine aktarılmasını amaçlayan 7/10986 sayılı kararname de bu uygulamanın her halkalarından biridir.

Egemen güçler, ta işin başından beri çalışanları işçi, memur diye bölmüşler, işlerin örgütlü mücadelesi karşısında onlara önce sendikalaşma sonra da toplu sözleşme ve grev haklarını vermek zorunda kalmışlardır. Son çıkan kararname doğrudan, sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev haklarının uygulama alanının sınırlarının daraltılması ile ilgilidir. Kararname taslağını teknik düzeyde hazırlamak üzere oluşturulan komisyon bile raporunda, şu gerçeği kaydetmekten kaçınmamıştır :

"... Oysa ki, yabancı ülkelerde (İsrail, Norveç, İsveç ve Kanada) gelişme işçi ve memur arasındaki ayırım yaratan etkenleri ortadan kaldıracak ve tüm çalışanları aynı sosyal haklara hiç değilse aynı ücret politikası ve dengeli çalışma koşullarına kavuşturacak yönde olmaktadır."

Biz buna daha fazla bir şey eklemeye gerek duymuyor ve tüm kamu kesiminde çalışanları, bu son uygulamada özellikle şu soru üstünde düşünmeye çağırıyoruz :

Kararname ile memur statüsüne geçirilmek istenen işçi statüsündeki çalışanlar bu uygulamaya karşı kendiliklerinden, işten atılmak pahasına direnmektedirler, niçin?..

TÜTED HABERLER

SEYDİŞEHİR OLAYI

Nereden destek aldıkları açıkça ortaya çıkmış bulunan faşist komandolar Seydişehir'de de çirkin yüzlerini gösterdiler. Seydişehir'de uzun süredir teknik eleman, işçi ve diğer çalışanların birliğini savunan, bu uğurda mücadele veren TÜTED Şubesi de faşistlerin saldırısına uğradı. Dernek binası tahrip edildi. Faşist saldırganlar karşısında tüm kuruluşları hak ve görevlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz. Tüm çalışanların birliği faşistleri ethisiz kılacak en güçlü silahtir.

Tekniker okulları yeniden açılmalıdır

Tüm Yüksek Tekniker ve Tekniker Derneği Genel Başkanı Cihan Hamsici dün Başbakan Süleyman Demirel'e bir telgraf çekerek yüksek tekniker okullarının tekrar açılmasını istemiştir.

Hamsici'nin Başbakan Süleyman Demirel'e çektiği telgraf özetle şöyledir: "1971 yılında alınan bir kararla tekniker okulları 1975 yılında resmen kapatılmış olacaktır.

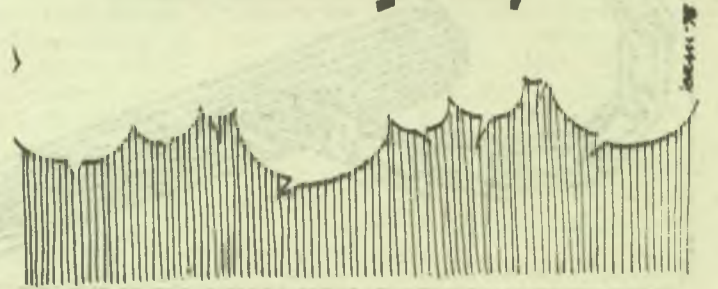
Teknikerler yapmış oldukları eğitim ve kazandıkları pratik becerilerle sanayinin ve yapı üretiminin vazgeçilmez elemanlarıdır. Bu elemanların öğrenim gördükleri okulları kapatmak, ülke ekonomisine ve özellikle ağır sanayi kurma girişimlerine karşı oldukça olumsuz sonuçlar doğuracaktır.

Ağır sanayii kısa zamanda kurmak iddiasında olan MC iktidarının okullarımızı 1976 yılında öğrenime devam ettirmesi bu iddialarının tutarlılığı açısından doğru bir davranış olacaktır.

"Tüm Yüksek Tekniker ve Teknikerler Derneği" Genel Merkezi olarak okullarımızın 1976 yılında sanayiye yoğun olduğu bölgelerde yeniden öğrenime geçmesini bekliyoruz. Saygılarımızla."

TÜM ÇALIŞANLARIN
YENİ YILINI KUTLAR,
MÜCADELELERİNDE
BAŞARILAR DİLERİZ

SENDİKALAŞMAK!

dernekler yasası üzerine

Avukat Halit ÇELENK

Siyasal bilim uzmanları, toplumda sınıf ve tabakaların örgütlenmesini uygarlığın bir gereği saymaktadırlar. Başka bir deyimle bu uzmanlar, örgütlenmiş toplumlara "uygar toplumlar" gözüyle bakıyorlar. Örgütlenmenin, bir açıdan uygarlığın ölçüsü sayılması boşuna değildir. İnsanlık tarihinde ilkel toplum aşamasından bu yana bir sınıflaşma süreci kendini göstermiş ve sınıflaşma süresi günümüze kadar gelmiştir.

Ekonomik yönden güçlü olan sınıflar bu güçlerinden yararlanarak öteki sınıflar üzerinde egemenlik kurmuşlar ve bu egemenliklerini güvenlik altına almak ve sürdürmek için örgütlenmişlerdir. "Devlet" denilen güçlü örgüt, bu tarihsel gelişmenin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Ekonomik gücü ve giderek siyasal iktidarı eline geçiren bu sınıflar karşısında, öteki sınıf ve tabakalar, tanınmayan ve verilmeyen hak ve özgürlüklerini kazanmak ve korumak için tarih boyunca çoğu kez kanlı mücadeleler vermek zorunda kalmışlardır.

"Kişinin Temel Hak ve Özgürlükleri" denilen ve bugün İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nde ve Anayasalarda yer alan temel haklar, bu mücadeleler sonunda elde edilen haklardır. Tarihsel deneyler göstermiştir ki, siyasal iktidarı elinde bulunduran sınıflara karşı verilecek mücadeleler örgütlü olmak zorundadır. Örgütsüz, başıboş mücadeleler, bu alanda yarar sağlayamaz ve olumlu sonuçlara ulaşamaz. Bu nedenle, yönetilen, hakları ellerinden alınan, sömürülen sınıf ve tabakalar, yüz yıllardan beri örgütlü bir mücadelenin içine girmişlerdir. Bu mücadeleler sonunda küçümsenemeyecek hak ve özgürlükler kazanılmıştır.

İşte siyasal bilim uzmanları örgütlenmeyi uygarlığın bir koşulu sayarken, bu gerçeğe parmak basmaktadırlar. "Bir elin nesli var? İki elin sesi var", "Kuvvet birlikten doğar" ata sözleri bu doğruyu dile getirmektedir.

ÖRGÜTLENME BİÇİMLERİ

Bugün uygar ülkelere baktığımız zaman tüm sınıf ve tabakaların örgütlenmiş olduğunu görüyoruz. İşçiler ve kamu görevlileri sendikalarını, köylüler birliklerini ve kooperatiflerini, serbest meslek sahipleri barolarını ve odalarını, kimi tabakalar da derneklerini kurmuşlardır. Bu toplumlarda örgütsüz kişi düşünmek olanaksızdır. Bu örgütlenme ve örgütlü mücadele sayesinde bireyler ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve özgürlüklerini yüksek oranda kazanmışlar ve kazanmaya çalışmaktadırlar. Toplu sözleşmeler ve grevli sendikalar haklar bu alanda büyük yararlar sağlamıştır. Kimi ülkelerde genel grev hakkı da kazanılmış haklar arasındadır.

Demokratik hak ve özgürlüklerin geçerli olduğu ülkelerde "Dernekleşme" yolu ile mücadele yöntemi, ilkel bir mücadele yöntemi haline gelmiştir. Sendikalar yanında dernek kurma hakkı gerçekten ilkel kalmaktadır. Dernekleşme, bugün aşılmış bir mücadele yöntemidir. Çünkü derneklerin, hak ve özgürlük mücadelesinde, sendikalarda olduğu gibi başvurabilecekleri bir yaptırım, bir baskı olanağı, örneğin bir grev hakkı yoktur. Dernekler ve bu arada toplu sözleşme ve grev hakkı olmayan tüm kitle örgütleri, "İstemek" ve istekleri konusunda "kamuoyunu oluşturmak" olanağından başka bir güce sahip değildirler. Grev hakkı gibi bir mücadele silahının elde bulunmaması, dernekleşmeyi, etkisiz bir mücadele yolu haline indirmektedir.

TÜRKİYE'DE DERNEKLER

Ülkemizde 3512 sayılı "Cemiyetler Kanunu" 1938 yılında yürürlüğe girmiştir. Bu yasa 1946, 1952 ve 1964 yıllarında değişiklik-

ler geçirmiştir. 1961 Anayasasının, görece de olsa, getirdiği hak ve özgürlükler sonunda, halkımızın bu haklarını kullanmaya başlaması, siyasal iktidarı elinde bulunduran sınıfları tedirgin etmiştir.

Bu nedenle, kişinin hak ve özgürlüklerini ve bu arada dernek kurma hakkını sınırlamak ve kısıtlamak amacıyla, Anayasa lüks ilan edilerek önce bu temel yasa değişiklikleri yapılmıştır.

1961 Anayasası Dernek kurma hakkı konusunda şöyle demektedir :

"Herkes önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahiptir. Bu hak, ancak kamu düzenini veya genel ahlakı korumak için kanunla sınırlanabilir." (Md.29)

1971 yılında bu madde geriye doğru değiştirilmiş ve şu biçimi almıştır :

"Herkes, önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahiptir. Bu hakkın kullanılmasında uygulanacak şekil ve usuller kanunda gösterilir. Kanun, devletin ülkesi ve milleti ile bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlakın korunması maksadıyla sınırlar koyabilir.

"Hiçkimse bir derneğe üye olmağa veya dernekte üye kalmağa zorlanamaz.

"Dernekler, kanunun gösterdiği hallerde hakim kararıyla kapatılabilir. Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlakın korunması bakımından gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, hakim kararına kadar kanunun açıkça yetkili kıldığı mercilin emriyle faaliyetten alıkonulabilir."

Bu değişiklikte maddeye anti-demokratik iki öge getirilmiştir.

Bunlardan birincisi, idareye dernekleri faaliyetten alıkoyma yetkisinin verilmesidir. Oysa bir derneğin faaliyetten alıkonulmasına ancak mahkeme karar verebilir. Nitekim 27 Mayıs Anayasası bu yetkiyi salt mahkemelere vermiştir. Bu yetkinin idareye tanınması, takdir hakkının kötüye kullanılmasına büyük oranda yol açmaktadır.

İkincisi de, maddede geçen "Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğü" sözlerinin her yöne çekilebilirliği, değişik anlamalara ve uygulamalara olanak vermesi ve bunun sonucu olarak da idarenin keyfi hareketlerine yol açmasıdır.

"Devletin Ülkesi ve Milletiyle Bütünlüğü" ne zaman bozulmuş olacaktır? Bunun ölçüsü nedir? Yasa, bunun için objektif bir ölçü getirmiştir. Bu da idarenin keyfi uygulamalarına neden olabilmektedir.

GERİYE DÖNÜŞ

12 Mart Faşizmi döneminde Anayasa'da yapılan bu değişiklik bizl gerilere, Osmanlı İmparatorluğunun 1876 yıllarına kadar geriye itmiştir. Gerçekten 2.Meşrutiyette, 1876 Anayasasına eklenen 120.maddede şöyle denilmiştir :

"Kanunu mahsusuna tebalet şartıyla Osmanlılar hakkı içtimala malkittir. Devleti Osmanlıya tamamıyla mülkiyesini ihlal ve şekli meşrutiyet ve hükümeti tağyir ve kanunu esası ahkama hilafında hareket ve anasırı, Osmaniyeli siyaseten tefrik etmek maksatlarından birine hadim ve ahlak veya adabı umumiyye mugayir Cemiyetler teşkili memnu olduğu alelittak hafi cemiyetler teşkili de memnudur." (Tanör, Türk Anayasaları, İstanbul, Tipo ve neşriyat ve basimevi. 1966.S.33).

Görülüyor ki buradaki "Devletli Osmanlıya tamamıyla mülkiyesini ihlal, şekli meşrutiyetli tağyir, anasırı Osmaniyeli siyaseten tefrik..." sözleri; Anayasanın değişik 29. maddesindeki "Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin.." sözleriyle bir

paralellik göstermektedir.

Bu değişiklikte önemli olan, bu hükümlerin Anayasaya getirilmesinden çok, yukarıya alınan sözlerin yoruma, yanlış anlama ve uygulamalara elverişli olmasıdır. Bu durum, uygulamada bir çok güçlükler doğuracağı gibi, anılan hüküm yasama organı tarafından çıkarılacak yasalara da yansıtacak ve kurulan ve kurulacak olan dernekler zor durumlara düşürecektir. Nitekim 1630 sayılı dernekler yasası bu hükme göre düzenlenmiş ve dernek kurma temel hakkına ağır ve her türlü yoruma elverişli kısıtlamalar getirilmiştir.

1961 Anayasasında yapılan bu değişiklikten sonra yasalarımızda da geriye dönüş başlamıştır. Nitekim Dernekler Yasası da bu geriye dönüşün ve anti-demokratik yasama işlemlerinin bir örneği olmuştur.

ANTI-DEMOKRATİK HÜKÜMLERDEN ÖRNEKLER

1.Yukarıda da değindiğimiz gibi, 27 Mayıs Anayasası Dernek Kurma hakkına olağan sayılabilecek iki sınırlama getirmiştir: Kamu düzeni ve genel ahlakı aykırılık. Yapılan Anayasa değişikliği ile bu sınırlamalara: "Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğü", "millî güvenlik" gibi ölçüsü saptanamayacak, yoruma ve kötüye kullanmağa elverişli sınırlamalar da eklenmiştir.

Dernekler Yasası ise, daha da ileri gitmiş, bu sınırlamalara da aykırı düşen, dernek kurma hakkını daha da kısıtlayan dernekleri çalışmamaz hale düşüren hükümler getirmiştir. Örneğin, dernekler yasasının 2.maddesinin (b) fıkrası hangi suçtan ve ne miktarda olursa olsun ağır hapis cezası ile hükümlü bir kişinin dernek kurma hakkını ortadan kaldırmıştır. Bu hüküm, dernek kurma hakkı ile ilgili görünmekte ise de gerçekte derneğe üye olma hakkına sahip olan herkes derneklere üye olabilir" demektedir. Demek ki, kurucu olmak hakkı ile üye olma hakkı aynı nitelikleri gerektirmektedir.

Oysa Anayasanın 29.maddesinin amacı, kişilerin dernek kurmalarını önlemek değil, bu hakkın kötüye kullanılmasına engel olmaktır. Böylece bu yasa vatandaşın dernek kurma ve derneğe üye olma hakkını kısıtlamış olmaktadır.

2.Yasanın 20.maddesinin birinci fıkrası, genel kurul toplantılarının dernek merkezinin bulunduğu yerden başka bir yerde yapılamayacağı hükmünü getirmiştir. Oysa Anayasamızın 28.maddesi, "Herkes önceden izin almaksızın silahsız ve saldırısız toplanma ve gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir." demektedir. Dernekler yasasının bu hükmü anayasayı aykırı olduğu gibi, derneğin çalışma olanaklarını da kısıtlamaktadır. Herhangi bir haklı nedenle genel kurul toplantısının dernek merkezinin bulunduğu yerden başka bir yerde yapılması gerekebilir. Yasa, bunu peşinen ve kesinlikle önlemektedir.

3.Yasanın 35.maddesinin ikinci bendinin(a) fıkrasına göre bir derneğin yöneticileri, derneği temsilen dernek amaçlarına uymayan toplantı ve yürüyüşlere katılmazlar. Örneğin TÖB-DEY Yöneticileri, bu hükme göre, sivil emekliler derneğinin ya da sanat Severler Derneğinin toplantılarına ve yürüyüşlerine katılmayacaklardır. Oysa yukarıda sözü edilen Anayasamızın 29.maddesi, yönetici ya da üye ayırımı yapmaksızın bütün vatandaşlara toplantılara ve gösteri yürüyüşlerine katılma hakkını vermiştir. Dernekler Yasası ise bu hakkı kaldırmaktadır.

4.Yasanın 39.maddesine göre bildiri yayınlamak isteyen bir dernek, önce yetkili organlarında karar alacak ve bildirinin altında karara katılan yönetim kurulu üyelerinin veya yetkili organlarca saptanan kişi veya kişilerin adlarını gösterecek, bunun bir nüshasını aynı günde alındı karşılığında yöresel C.Savcılığına ve bir nüshasını da o yerin en büyük mülkiye amirliğine verecektir.

Oysa Anayasamız 20 ve 21.maddelerinde : "Herkes düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Düşünce ve kanaatlarını söz, yazı, resimle veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklayabilir ve yayabilir." "Herkes, bilim ve sanatı serbestçe öğrenme ve öğretme, yayma ve bu alanlarda her türlü araştırma hakkına sahiptir." demektedir.

Görülüyor ki Dernekler Yasası, düşünce açıklama temel hakkını da kısıtlamış ve sınırlamalara tabi tutmuştur.

5.Yasanın 40.maddesine göre, İçişleri Bakanlığı ile yöresel mülkiye amirliklerinin görevlendirecekleri emniyet görevlileri derneklerin merkez, şube ve eklentilerine her zaman denetimle yapma gerekçesi ile girebilirler. Yasa bu yetkiyi görevlilere tanımıştır. Böyle bir yetki özel hayatın korunması, kişî dokunulmazlığı ve konut dokunulmazlığı ilkelerini ortadan kaldırmaktadır. Öte yandan bu yetkinin kötüye kullanmaya elverişli bir yetki olduğu

da kuşkusuzdur. Bu madde derneklerin güvenliği içinde, huzur içinde çalışmalarına olanak bırakmaktadır.

6.Yasanın 56.maddesinin (a) bendine göre, derneklerin, Genel Kurul toplantılarında bulunan hükümet komiseri, Genel Kurul çağrısının usulüne uygun yapıp yapılmadığını inceleyebilir.

Oysa dernek genel kurul çağrısının usulüne uygun olarak yapıp yapılmadığı hususunun incelenmesi derneğin organlarına, kongre divanına ait bir yetkidir. Bu yetkinin, dernek dışında bir görevliye verilmesi dernekler çalışamaz duruma getirecek bir yetkidir.

7.Yasanın 42.maddesinin birinci bendine göre, yanında veli veya vasisi olmadan, 18 yaşından küçüklerin derneklerin merkez, şube, yönetim yerleri, müesseseleri ve her çeşit eklentilerine girmeleri yasaklanmıştır. Maddeye göre kolluk kuvvetleri yöresel mülkiye amirinin emriyle bu yerlere her zaman girebilirler. 18 yaşını doldurmayan kişilerin bu yerlerde görülmesi halinde Polis ve Vazife Sehalihyetleri Yasasının 8.maddesi uygulanacaktır.

Anılan yasanın 8.maddesi, yöresel en büyük mülkiye amirinin emriyle dernek ve şubelerinin kapatılmasına ilişkindir. Yani bu kadar önemsiz bir olay üzerine ya da tesadüfen bir çocuğun bu yerlere girmesi halinde dernek kapatılabilecektir. Bu yetkinin maksatlı hareketlere ve kötüye kullanmaya ne kadar elverişli olduğunu açıklamaya ihtiyaç yoktur sanıyoruz. Yargı organları dışındaki görevlilere dernek kapatma hakkının tanınması ağır sakıncalar doğuracaktır.

8.Yasanın 63 ve 70.maddeleri dernek ve dernek yöneticileri için müeyyideler getirmiştir. Bunlar, dernek yöneticileri için hapis cezası ve dernek için de kapatma cezasıdır.

Bu maddelerdeki, dernekler için konmuş kapatma cezası, ceza hukukunun ve Anayasamızın kabul ettiği "cezaların kişiselliği" ilkesine aykırıdır. Bilindiği gibi cezaların kişiselliği ilkesine göre ceza, suç işleyen kendisine verilir.

Bir kişinin suçundan, başka bir kişi sorumlu tutulamaz. Bu ilke, tüzel kişiler için de geçerlidir. Kaldı ki dernek yöneticilerinin hepsinin birlikte bir suç işlemesi halinde bu kapatma cezası bir dereceye kadar uygun görülebilirse de yöneticilerin bir ya da birkaç tanesinin yasaya aykırı bir eylemde bulunmaları halinde derneğin kapatılması haksız ve adaletsizdir. Böyle bir hüküm, bir iki yöneticinin kusurlu hareketinden derneğin diğer yöneticileri ve üyelerini ve tüm derneği sorumlu tutma sonucunu doğurur ki bu, cezaların kişiselliği ilkesini yararlar.

Örneğin Dernekler Yasasının 40.maddesinin üçüncü fıkrasına göre denetimle esnasında dernek ya da herhangi bir şubesinin yetkilileri, denetçilere derneğin defter ve kağıtlarını göstermekle yükümlüdürler. Yasanın 70. maddesine göre bu hükme aykırı hareket edildiği takdirde dernek kapatılacaktır.

Böyle bir hüküm cezaların kişiselliği ilkesi ile bağdaştırmak olanaksız olduğu gibi hak ve adalete ve hukuk manzûmine uygun bulunmak da mümkün değildir.

Bunlar, dernekler yasasına konulan anti-demokratik, kişinin temel hak ve özgürlüklerini kısıtlayan ve dernekleri çalışmamaz hale getiren hükümlerden bazı örnekler.

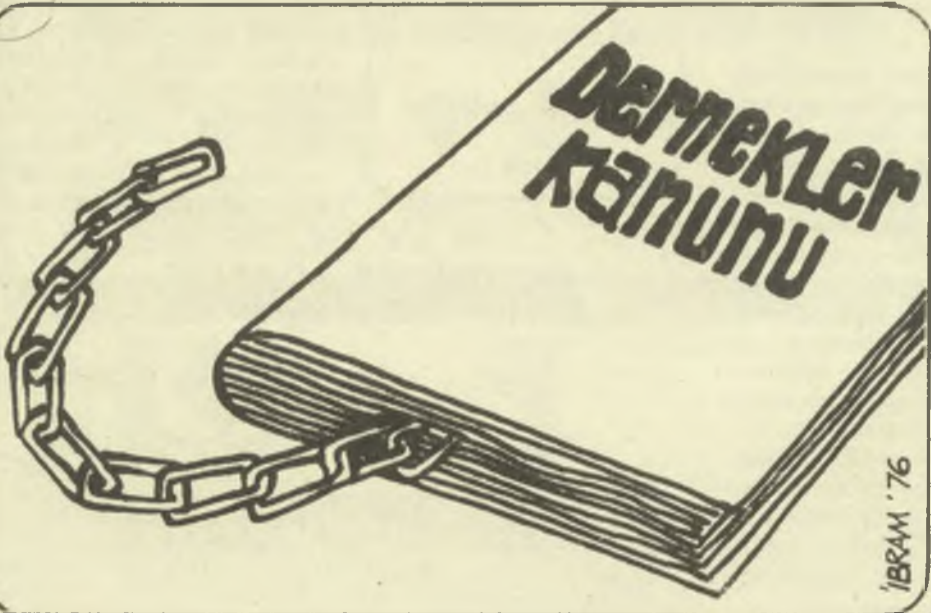
Yasanın 3-4 yıllık bir uygulaması, dernek çalışmalarını yavaşlatan doğan ağır sakıncaları ortaya koymuştur.

SİYASAL İKTİDARIN TUTUMU

Siyasal iktidar; valilere ve kaymakamlara, dernekleri faaliyetten alıkoyma yetkisi veren, derneklerin konut dokunulmazlığını ortadan kaldıran, dernek yöneticilerinin öteki dernek toplantılarına katılmalarını engelleyen, derneklere üye olma hak ve özgürlüğünü kısıtlayan, derneklerin düşünce açıklama özgürlüğünü sınırlayan, derneklerin istedikleri yerde kongre yapmalarını engelleyen, cezaların kişiselliği ilkesine aykırı hükümler getiren, anti-demokratik bu yasayı kendi açısından yeterli görmemekte ve bu yasa, temel hak ve özgürlükleri daha da kısıtlayıcı değişiklikler yapmağa hazırlanmaktadır.

GÖREV

Tüm demokratik kitle örgütlerinin, özellikle kamu görevlileri derneklerinin ve odaların bu zihniyet ve tutuma karşı kararlı bir mücadele vermeleri, kamuoyunun ve basının da desteği ile anti-demokratik dernekler yasasının temel hak ve özgürlüklere saygılı bir yönde, ileriye dönük değiştirilmesini istemeleri, kamu görevlileri ve tüm çalışanlar için toplu sözleşmeler ve grevli sendikalar kurma hakkını savunmaları ve bu doğrultuda her türlü yasal olanakları kullanmaları güncel ve kaçınılmaz bir gerektir.

adana

TÜTED'DE BİRLEŞELİM

TÜTED Adana Şubesinin Kuruluşu ve çalışmalarına başlamasıyla ilgili olarak bir açıklama yapan Adana Şubesi tüm teknik elemanları TÜTED'de birleşmeye çağırmıştır. Açıklamada şöyle denilmektedir :

Kuruluş amacımız, emperyalizmin diğer kesimlerde olduğu gibi teknik eleman kesiminde de uyguladığı "PAR-ÇALA-BÖL ve SONRA SÖMÜR" parolasını geçersiz kılmak, MÜHENDİS-MİMAR-TEKNIKER-TEKNİSYEN ayırımı yapmaksızın TÜM YURTSEVER TEKNİK ELEMANLARI sağlam ve yaygın bir örgüt içerisinde birleştirmektir.

Yaşadığımız teknolojik çağda tüm teknik elemanların bağımsız olarak onurlu bir meslek yaşamı sürdürmeleri ve bunun içinde GREV ve TOPLU sözleşme ile donatılmış SENDİKAL HAKLARINI almaları vazgeçilmez bir gerektir.

Çoğu yerde yüzde yüz olarak üretimde payı olan teknik elemanın EMEKÇİ SINIF'ından ayrı düşünülmesi çağdışı bir anlayış ve affedilmez bir yanlıştır.

TÜTED Antifaşist-Antiempereyalist Yurtsever ilerici doğrultuda olan tüm teknik elemanlara açık bir kuruluştur.

TÜTED, her konuda binlerce yetiştirilmiş teknik eleman dururken, Projelerimizin yabancılara yaptırılmasına-Tesislerimizin yabancılara kurdurulmasına kısaca BEYİN İTHALİNE karşıdır.

TÜM TEKNİK ELEMANLAR :
Eğilmeden durabilmek için TÜTED'de birleşelim. Onurlu bir meslek yapabilmek için TÜTED'de birleşelim. YURT SORUNLARINA SAHİP ÇIKACAK ETKİNLİĞE KAVUŞABİLMEK İÇİN TÜTED'de birleşelim.

"TÜRK TARIMINDA GELİŞMELER VE KAYNAKLAR" SEMİNERİ

23-25 Aralık 1975 tarihleri arasında Adana'da düzenlenen "Türk Tarımında Gelişmeler ve Kaynaklar" konulu seminerde sadece tarım kapitalistlerinin ve Zengin çiftçilerin görüşlerine yer verilmiştir. Toplantıda konular ve konuşmacılar bu görüşe uygun saptanmıştır. Bütün çarpıtma gayretlerine rağmen seminerde ülkemizde yıllardan beri uygulanan Tarım Politikasının iflas ettiği gözlerden kaçırılmamıştır.

Seminere Milli Produktivite Merkezince çağrılan Ziraat Mühendisleri Odası Temsilcisi İ.Akın ÖZDEMİR'in konuşması gerçeklerden ürken zengin çiftçilerce kaba kuvvetle engellenmek istenmiştir. Toplantıya resmen davetli yetkili bir temsilcinin saldırıya uğraması özgür düşünce ve Demokrasiyi içlerine sindirememiş kişilerin fikre kaba kuvvetle karşı çıkma alışkanlıklarını sürdürdüklerini göstermektedir.

Sonuç olarak şunu belirtmek isteriz ki,

-Türkiye'de bu güne kadar uygulanan ve halkın çıkarlarına ters düşen Tarım Politikası iflas etmiştir.

-Türkiye tarımının sorunlarına ancak gerçek üreticilerin örgütleri ve bilinçli mücadeleleri çözüm getirecektir.

-Özgür düşünce ve Demokrasi kaba kuvvet ve şiddetle boyun eğmeyecektir.

ankara

İLLER BANKASI İŞYERİ KOMİTESİ SEÇİLDİ

İller Bankasında işyeri komitesini seçmek amacıyla 26.12.1975 günü bir toplantı düzenlendi. Toplantı İller Bankasında yapıldı.

Otuzbeş TÜTED üyesinin katıldığı toplantı TÜTED Ankara Şubesi Başkanı Neşet Kocabıyıkoglu'nun konuşmasıyla açıldı. Daha sonra söz alan eski işyeri temsilcisi Ali Ekinci sermaye çevrelerinin çalışanların örgütlenmesinden korktuklarını ve bunu engellemeye çalıştıklarını belirtti. Sendikalaşmanın önemine değinerek bunun için örgütlenmenin zorunlu olduğunu ve İller Bankasındaki örgütlenmenin kısa zamanda belirli bir yere geldiğine, bunun yeni dönemde özenlen yere geleceğine inandığını söyledi.

Toplantıda her işyeri bölümünde bir işyeri temsilcisinin görevlendirilmesi ve bunların bir işyeri komitesi oluşturmaları kararlaştırıldı. İşyeri komitesinin seçiminden sonra söz alan üyeler İller Bankasındaki farklı yan ödeme uygulaması olduğunu, aynı şekilde iş riski konusunda da farklı uygulamalara rastlandığını belirttiler.

İŞYERİ TEMSİLCİLERİ TOPLANDI

Ankara şubesi işyeri temsilcileri aylık toplantısı yapıldı. Toplantıda Şube Yönetim Kurulunca yapılan çalışmalar hakkında bilgi verildi. Şube yönetim kurulunca hazırlanan "İşyeri Temsilcilikleri ve Komiteleri Çalışma esasları" gözden geçirildi, üzerinde tartışıldı. İşyeri toplantılarının tarihleri saptandı.

Daha sonra işyeri çalışmaları hakkında görüşüldü. TÜTED çalışmalarına ilişkin öneriler yapıldı.

MEYAK AFİŞLEMESİ YAPILDI

Meyak kesintilerinin geri verilmesi için 9 kuruluş tarafından düzenlenen kampanyanın bir parçası olarak "Meyak'a Hayır" afişleri asıldı. Afişleme sırasında, TÜTED Ankara Şubesi üyeleri de aktif görev aldı.

istanbul

TUTUKLULARA YAPILAN İNSANLIK DIŞI İŞLEMLER KINANDI

Son günlerde, Yusuf Küpeli'nin sağlığının bozuk olmasına rağmen, kötü koşullarda bulundurulduğu haberinin kamuoyuna yansımaları üzerine aralarında TÜTED'in de bulunduğu 16 kuruluş özetle aşağıdaki açıklamayı yapmıştır :
Anayasanın 10. ve 19.maddelerine aykırı işlemler yapıldığına dair ciddi belirtiler ortaya çıkmıştır. Daha önceleri ihmal ve ilgisizlik yüzünden ölüme terk edilen Hatice Alanku ve Harun Karadeniz olayları herkesçe bilinmektedir. Şimdi de bazı tutuklular özellikle Yusuf Küpeli hakkında söylenenler demokrasi ve insanlık adına endişe vericidir.

Hasta sanık derhal gerekli şartlara sahip bir hastanede tedavi altına alınmalıdır.

Ağır hastalık nedeniyle sanığın tutukluluk hali yeniden gözden geçirilmelidir.

BÜYÜK İSTANBUL NAZIM PLAN BÜROSUNDA BASKI ve KIYIM

Nazım Plan Bürosunda çalışan teknik elemanların sözleşmeleri yenilenmediği gibi, yeni sözleşme yapıp yapılmayacağı bildirilmemiştir.

İstanbul Şubesi bir açıklama yaparak kıyımlara karşı çıkmış konu ile ilgili olarak İmar İskan Bakanlığına bir mektup yollayan TÜTED Genel Başkanı Osman Aybers bu durumun düzeltilmesini istemiştir. Aybers'in Bakan'a yolladığı mektup şöyledir.

İmar İskan Bakanlığına,
ANKARA

Özü : B.İ.N.P.B.'da çalışan sözleşmeli Teknik Elemanlar Hakkında.

1-Derneğimiz üyelerinden olup, Büyük İstanbul Nazım Plan Bürosunda sözleşmeli olarak çalışan teknik elemanların büyük bir kısmının sözleşmeleri çeşitli tarihlere sona ermiş bulunmaktadır.

2-Sözleşmeleri sona eren bu üyelerimizin hiçbirinin sözleşmesi, bu güne kadar yenilenmediği gibi ücretleri de ödenmemiştir.

3-Sözleşmesi biten üyelerimize bakanlıkça, sözleşmelerinin yenilenmesi konusunda herhangi bir bildirimde bulunulmamıştır. Ancak, ücretleri ödenmediği halde, Büro yetkililerinin sözlü olarak sözleşmelerinin yenileneceği konusundaki beyanları üzerine, adı geçen personel halen Büyük İstanbul Nazım Plan Bürosunda çalışmalarına devam etmektedirler.

4.Ülkemizin kalkınmasında önemli katkıları bulunan teknik elemanların bir bölümü olan Büyük İstanbul Nazım Plan Bürosu sözleşmeli teknik elemanları Anayasaca teminat altına alınmış bulunan çalışma ve karşılığında ücret alma haklarından yoksun bırakılmıştır.

Yukarıda durumları açıklanan, Büyük İstanbul Nazım Plan Bürosunda, sözleşmeleri bittiği halde yenilenmeyen ve çalıştırıldıkları halde ücretleri ödenmeyen teknik elemanların sözleşmelerinin, Bakanlığınızca en kısa zamanda yenilenmesinin sağlanması ve bu konuda derneğimize bilgi verilmesini arz ederiz.

izmir

TÜTED İZMİR ŞUBESİ SOYULDU

Tüted İzmir Şubesi kimliği bilinmeyen şahıslarca saldırıya uğramış ve soyulmuştur.Tüted İzmir Şubesi bir bildiri yayımlayarak saldırıyı kınamıştır.

SİYASİ MAHKUMLARA OYNANAN OYUNLAR LANETLENDİ

Aralarında Tüted İzmir Şubesinin de bulunduğu 17 kuruluş yayınladıkları basın bülteni ve bildiriyle siyasi mahkumlara alınan tavıra karşı çıkmışlardır. Mücadelenin hapisanelerde tek devrimci kalmayınca kadar süreceği belirtilen bildiriye ceza yasalarının 339.maddesi ile anayasanın 97.maddelerinin uygulanarak, sağlık durumu bozuk olan Yusuf Küpeli ve diğer mahkumların serbest bırakılmasını istemişlerdir.

yeni şubeler

TUNÇ BİLEK
Zeki Sezgin Mak.Müh.
GLİ Oto Tamir Atelyeleri TUNÇ BİLEK KÜTAHYA

SİNOP
TÖB-DER Sinop Şubesi -SİNOP

ESKİŞEHİR
Zekai Bahar
Kooperatifler 5.Bölge Müdürlüğü Sümer İş Hanı Kat : 4 ESKİŞEHİR

TUNCELİ
İsmail Şahin İnş.Y.Teknikeri
Bayındırlık Md. -TUNCELİ

Torino konferansı'ndan sonra

1975 yılı Nisan ayında Torino'da mühendis, idari kadro ve teknisyen örgütlerinin katıldıkları uluslararası konferanstan sonraki çalışmalar sürmektedir. Bu konferansta oluşturulan ve aralarında İngiltere, Japonya, Nijerya, Hindistan, Fransa, Sovyetlerbirliği, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Macaristan, Suriye, Fas, Kebek, Hollanda, Romanya, İrlanda, Finlandiya, Meksika, Avustralya ve İtalya teknik eleman örgütleri temsilcileri bulunan Bağlantı Komitesi Ekim ayında toplandı. Toplantıda önce Torino konferansının önemi ve getirdikleri üzerinde duruldu. Torino konferansında teknik elemanların haklarının savunulmasının diğer emekçilerle bağlantılı olarak sürdürülmesi gereğinin belirmesinin; teknik elemanların toplumsal rolünün geniş boyutlarla tartışılmasının; çok uluslu şirketlerin zararlı etkilerinin açıklanmasının ve çok uluslu şirketlerle somut olarak mücadele edilmesi gereğinin dile getirilmesinin, konferansın en önemli noktaları olduğunda birleşildi.

Bağlantı komitesi Konferans çalışmalarının, kararları ve hazırlık çalışmasıyla konferansa katılan örgütlerin listesini kapsayan bir broşür ve konferansın tüm çalışmalarını kapsayan bir kitap halinde yayınlanmasını kararlaştırdı.

Bağlantı Komitesi toplantıda kendi rolü ve yapacağı çalışmalarla ilgili olarak ta bazı kararlara vardı. Bağlantı komitesinin herşeyden önce yeni bir uluslararası örgüt olmadığı, görevinin mühendisler, idari kadrolar ve teknisyenlerin çalışmalarını ve taleplerini daha iyi tanıtmak amacıyla bütün örgütler arasında ilişki kurmayı ve deney aktarımını sağlamak, sendikalaşma ve sendikal mücadeleyle ilgili bir dökümantasyon merkezi görevini üstlenmek olduğunu belirledi.

Bağlantı Komitesi daha sonra bu görevi yerine getirmek için Arap Ülkelerinde nitelik belirlenmesi ve bilgi göçüyle ilgili bir seminer düzenlenmesine ve Kanada'da mühendislerin toplumsal rolü ve sendikalaşma hakkıyla ilgili bir seminerin düzenlenmesine çalışılmasına karar verdi. Ayrıca, mühendis, idari kadrolar ve teknisyenlerin sosyal durumları için yasa ve garantiler; diplomaların eşdeğerliliği; teknoloji transferi; nitelik belirlenmesi ve bilgi göçü konularında çalışmalar yapılması ve Torino Konferansındakabul edilen taleplerin gerçekleştirilmesi için girişimlerde bulunulması da karar altına alındı.

Çalışmaların sürekliliği için bir de sekreteryaya kuruldu.

İŞÇİ-MEMUR AYIRIMI TÜRKÜSÜ

İlhan AKALIN
Sosyal-İş Genel Eğitim Sekreteri

"İşçi-Memur ayırımı" diye bilinen konu, bugünkü boyutları ile 1965'lerden sonra önem kazanmaya başladı. Bugün, iki yönden daha da önemlidir. Bunlardan birisi işçiler yönünden, diğeri de sermaye sınıfı ve onların iktidardaki uzantıları hükümet edenler yönünden.

Önce, "işçi-memur ayırımı" diye bilinen konunun özünde yatan nedir, bunu açıklığa kavuşturmak gerekmektedir. Bu konu, genelinde çalışanları bölme işleminin bir parçası, özelinde ise işçi ile memuru AYIRMAYI, işçi ile memuru karşı karşıya getirmeyi amaçlayan bir işlemdir. Öyle bir işlemdir ki, geriletmiş 1961 anayasasının bugünkü geriletilmiş hükümleri bile çiğnenerek yürütülmektedir. Öyle bir işlemdir ki, amaç maddesinde "devlet memurlarının hizmet şartlarını, nitelikleri, atama ve yetiştirmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenler." diye kayıt bulunan (madde : 2) 657 sayılı devlet personel yasası ile işçilik tanımı ve kapsamı düzenlenmek istenilmektedir.

"İşçi-memur ayırımı" türküsü her ne kadar 10-15 yıldır söylenilmekte ise de, çalışanları bölme işlemleri, çalışanların var olduğu günden beri vardır demek yanlış olmayacaktır. Yeni makam türküsü ile, bu işlem daha da hızlanmıştır. Bu hızlık içinde çeşitli biçimde ve usturupluca yapılan BÖLME işlemleri, bazan her kesimde çalışanları birbirine düşürmektedir. Çalışanlar, önelimlere pişirilip sürülenlerle öylesine oyalanmaktadır ki, asıl hedeflerini unutabilmektedirler.

Tüm çalışanların grevli-toplu sözleşmeli örgütlenme hakkını alabilmek için mücadele etmek gündemde iken, bazı kesimlerde öne sürülen yan ödemeler ile masa başındaki teknik adamı, şantiyedeki teknik adama, sağlık hizmetlerinde çalışanları, genel hizmetlerde çalışanlara düşman edebilmektedirler. Ya da bir kuruluşta çalışan teknik personel, kendini üretim işçisinin dışında başka ayrı bir sınıftanmış gibi görebilmektedir. Hele bir de, yönetim kadrolarına atanmış ise, bu yolda daha yükseklere çıkabilmek için çalışanları bölme işlemine doğrudan katılmak da bu kişiler için zorunlu hal almaktadır.

"İşçi-memur ayırımı" diye yutturulmak istenilen konunun işçiler yönünden önemi, elbette başta belirtilen öz ile ilgilidir. Ayrıca, bugün için bir başka önemi de, kazandığı grevli-toplu iş sözleşmeli örgütlenme hakkı sonunda edindiği deneylerle birey olarak güçsüzlüğü, ama ÖRGÜTLÜ olarak büyük güç olduğudur. İşte bu örgütlü güç, kazanılmış hakların geriletilmesinde en önemli ve birincil ENGEL'dir. Bu kuvvetli engel karşısında, sermaye sınıfına karşı görevini yerine getirmek isteyen hükümet edenler, her türlü kanunsuzluğa baş vurmaya zorunda kalmaktadırlar. Ama her seferinde de köşeye sıkışmakta, taviz verir görünümünde ikincil eller ile oyununu sürdürmek istemektedir.

Önceleri, özelinde işçiyi memurdan ayırma, hükümet edenler için çalışanları kolay yönetebilmenin bir yolu olarak görülmekte idi. Ama bugün hükümet edenler için konunun önemi bir başka açıdan ağırlık

kazanmıştır. Ağırlık kazanarı husus, kapitalist sistemin egemen olduğu blokta hüküm süren bunalımların emperyalist odaklarca, emperyalist sömürü ağının içinde bulunan ülkelere ihraç edilmesinden kaynaklanıyor. Bilindiği gibi, ihraç edilen bu buhranlar Türkiye'de de en ağır biçimde yansdı ve her geçen gün derinleşen buhranlar karşısında sermaye sınıfı zor durumda.

Sermayenin meslek örgütleri yetkilileri, bu zor durumdan biraz da olsa feraha çıkmanın yollarını birer birer kamu oyuna açıklarken, sermaye sınıfının çeşitli kesimlerinin politik örgütlerinin oluşturduğu hükümet edenler de, gösterilen yollardan hızlı biçimde güçlükleri halletmeye çalışmaktadırlar.

Sermaye sınıfının meslek örgütleri yetkilileri diyorlarki "Kamu kuruluşlarında çalışan işçilere toplu sözleşmelerle fazla ücret zammı veriyorsunuz. Özel teşebbüs bu zamları kaldıramaz. Her ne kadar sizler kendi karlarınızdan fedakarlık ederek bu zamları vermiyorsanız da, KAYNAKLAR'ı israf ediyorsunuz. Oysa o paraları bizlere kredi olarak verseniz neler yaparız neler."

Sermaye sınıfının çeşitli kesimlerinin politik örgütlerinin oluşturduğu siyasal iktidardan kısa sürede SEDA geldi. Bu seda "işçi-memur ayırımını hallettim"dir, hem de yasal (!) yoldan...

Ayrıca maliye bakanından da sevindirici bir ses geliyor. "Yeni yılda memurlara zam yok..."

Bu SEDA'ları Türkçeye çevirmek gerekiyor. Birinci SEDA'yı tercüme edersek, 400 bin işçiyi MEMUR yaptım. Böylece onlar artık toplu iş sözleşmesini yapamayacaklar, dolayısı ile de özel teşebbüsü kaldıramayacağı yükün altına sokmamış olacağım. Ayrıca, kaynakların işçilere ücret zammı yapılmak suretiyle İSRAF edildiği de doğrudur. Bu israfı da böylece halledilmiştir. Bu kaynakları en iyi biçimde sermaye sınıfının hizmetine sunacağız. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olacağız. Biz sermaye sınıfının haklarını en iyi koruyan siyasal kuruluşlarız.

İkinci sedanın türkçesi de şu.. Kamu kuruluşlarının kaynaklarında, işçiyi memur yapmakla İSRAF olmaktan kurtararak hizmetinize sunmaya çalıştığımız MİLYAR'LAR işinizi halletmeye yetmez. Bu nedenle devlet bütçesini de çar-çur etmemek kararındayız. Memura zam yapmamakla DEVLET bütçesinde sağladığımız önemli ölçüdeki KAYNAĞI sizlerin hizmetinize arzedeceğiz.

Hükümet edenlerce başlatılan ve işçilerin kazanılmış haklarını geri almaya yönelik, gerekçeleri yukarıda belirtilen mücadele sürüp giderken, diğer yandan da, çalışanlardan bir kesim grevli-toplu sözleşmeli örgütlenme hakkı için mücadelesini sürdürüyor. Bu kesimde, yürürlükteki yasaların elverdiği ölçüde bile örgütlenme yaygın değil henüz. Oysa demokratik kazanımlar için en geniş biçimde ve sağlam örgütlenme gerekir. Umut verici nokta, bir yandan bu kesimin örgütlenmesinin yetersiz de olsa yaygınlaşmakta olması, diğer yandan ise, hiç bir dönemde görülmemiş oranda örgütlerin kararlı bir biçimde birlikte, dayanışma içinde bulunmaları.

Gerçek olan ise, er ya da geç, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli örgütlenme hakkını söke söke alacaklarıdır.

SSK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Memur kapsamına alınmaya karşı Sosyal Sigortalar Kurumu işçilerinin başlattığı işi bırakma eylemi sürmektedir.

DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikasının S.S.K.de çalışan 2000 üyesi Ankara'da 22 Aralık 1975 Pazartesi günü işi bırakmak ve işyeri önünde beklemek şeklinde direnişe geçmiştir.

25 Aralık 1975 Perşembe günü İstanbul'da S.S.K. işyerlerinde çalışan Sosyal-İş üyesi 1500 işçi daha direnişe katılmışlardır.

Aynı amaçla yine DİSK üyesi HAS-İŞ sendikasına üye 4000 işçi de 26 Aralık 1975 Cuma günü direnişe başlamışlardır.

Bu direnişlerin nedeni S.S.Kurumu Müdürler Kurulunun, kurumda çalışan 30.000 işçiyi hedef alan, memurlaş-tırma kararıdır.

İŞÇİ MEMUR AYIRIMI, SENDİKAL HAKLARI GERİ ALMAKTIR

12 sayılı kararnamenin 1897 sayılı yasaya dönüşmesinden sonra İŞÇİ-MEMUR ayırımı bu günlerde 400 bin işçiyi memur yapmak üzere uygulanmaya başlandı. İlk uygulama toplu iş sözleşmesi hazırlıklarına başlanan SSK'da yürürlüğe girdi. 30 bin işçiyi kapsayan bu uygulama sonucunda işçiler haklarını kaybetmemek için direnişe geçtiler. Bu arada direnişe geçen 1400 işçinin işine son verildi.

AYIRIM POLİTİK NİTELİK TAŞIMAKTADIR

Yukarıda belirtilen uygulamalar MC iktidarının politik tercihleri doğrultusunda alınmış bir karar neticesidir. Bu tercih çalışanları işçi ve memur diye ayırmak, başka bir deyişle onları bölmektir. Çalışanları Anayasa ve yasalarca tanınan kazanılmış sendikalaşma grev ve toplu sözleşme haklarını ellerinden almak, sendikalı sayısını daraltmaktır. Çalışanların örgütlenme özgürlüğüne karşı çıkmaktır.

Getirilen İşçi-Memur ayırımı uygulaması bugün grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar doğrultusunda mücadele veren teknik elemanların, memurların ve öğretmenlerin mücadelesini geriletmeyi amaçlamaktadır. Çalışanların emeklerini özgürce almasını savunan demokratik kitle örgütleri bu hakkın en geniş çalışanlarca kullanılmasından yanadır. Mücadelelerini bu yönde sürdürmektedirler. Tüm çalışanların sendikal hakları alınmaya kadar bu mücadele sürecektir.

İŞÇİLER İŞE ALINMALIDIR

Tüm çalışanlar ve Teknik elemanlar olarak kazanılmış sendikal hakları geri almayı amaçlayan İşçi-Memur ayırımının karşısında olacağız. İşçi-Memur ayırımına karşı SSK'da haklı mücadelelerini sürdüren teknik eleman ve işçilerin yanında yer alacağız. SSK'da işten çıkarılan tüm işçiler tekrar işe alınmalı ve işçi-memur ayırımı uygulanmasına derhal son verilmelidir.

buhar ve kaynarsu üretim tesislerinin proje

imalat ve montajı için pemsan SANAYİ KOLL. ŞTİ.

güvenebileceğiniz firma MAKİNA YÜKSEK MÜHENDİSİ ERTAN GÜRKAN VE ORTAKLARI
mesrutiyet cad. 38/16 yenişehir - ankara tel. 18 19 32
TİCARET SİCİL NO: 21037

tüteted
HABERLER

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni TÜTED adına
HALUK ÖRHUN
Teknik Sekreter : Namık Kemal DÖLENEKEN
HABERLEŞME ADRESİ : Mithatpaşa Cad.28/24
Kızılay ANKARA Tel : 25 43 05
TÜTED HABERLER'de yayınlanan yazılar kaynak gösterilerek aktarılabilir.
DİZGİ : GÜVEN KİTABEVİ Tel : 18 02 59 Baskı :
ÇABA Matbaası Tel : 19 58 26
Fiyatı : 100 Kuruş.

ADI, SOYADI :

ADRES :

.....

.....